

AFSCHEIDSPLECHTIGHEDEN

Voorbeeld 1:

Karin en Marcel komen langs op het Centrum Morele Dienstverlening (CMD). Hun ma Jeanne is gisterenmorgen gestorven, onverwacht, in haar slaap. Ze wisten dat hun ma een vrijzinnige plechtigheid wou, dus stuurde de begrafenisondernemer hen naar het CMD, en hier zitten ze dan. Karin en Marcel zijn totaal van de kaart, weten amper wat zeggen, maar de tijd dringt. De crematie vindt al over 3 dagen plaats. Bij een kopje sterke koffie begint de consulent te vragen.

Korte, eenvoudige vraagjes – wat had je ma als beroep? Hoeveel kleinkinderen had ze? Wat waren haar hobby's? – die als vanzelf leiden tot diepere onderwerpen: hoe was Jeanne als moeder, als vrouw, als grootmoeder? Hoe stond ze tegenover de dood? Wat was haar mensvisie?

Het gesprek waar Karin en Marcel eigenlijk wat tegenop zagen, doet echt deugd. Achteraf zeiden ze: "De plechtigheid was exact zoals ma het zelf gewild zou hebben, en paste ook goed bij de wijze waarop ze in het leven stond. 't Was echt een dienst op maat."

Lieve Goemaere - moreel consulent CMD Ieper

Voorbeeld 2:

Jos is gestorven. Zijn familie komt langs op het Centrum Morele Dienstverlening met duidelijke wensen. "Een sobere dienst". Vriend Patrick wil iets voorlezen, kleindochter Ans ook. Niet ophemelen, maar Jos beschrijven zoals hij echt was – met zijn goede en slechte kantjes."

Deze wensen indachtig voert de consulent een gesprek met de nabestaanden en zet zich aan het werk.

De plechtigheid wordt een serene bijeenkomst met een tekst die Jos precies beschrijft zoals hij was: vrijzinnig, perfectionist, brompot, strenge vader en lieve opa. Patrick laat iedereen glimlachen bij die ene anekdote, bij Ans' woorden wordt er gesnikt en iedereen droomt even weg over Jos bij het horen van zijn lijdlied. Het is een plechtigheid die Jos eer aandoet, maar die de realiteit ook niet rooskleuriger voorstelt dat hij was. De tekst wordt achteraf nog vaak doorgenomen door de nabestaanden en helpt hen een stukje bij het verwerken van dit grote verlies.

Lieve Goemaere - moreel consulent CMD Ieper

Voorbeeld 3:

In de gesprekskamer van ons Centrum Morele Dienstverlening word ik opgewacht door vier mensen. Het zijn de drie zonen en de dochter van François. 2 dagen ervoor is François overleden. "De wens van vader was om geen uitvaartdienst in de kerk te hebben; hij was niet gelovig", is het eerste dat ze kwijt willen.

Tijdens het gesprek dat daarna volgt, probeer ik aan de hand van vragen een beeld te krijgen van François. Wie was hij? Wat betekende hij in het leven van zijn naasten? Hoe heeft hij zijn leven ingevuld?

Voor ik afrond, vraag ik nog naar de muziek die ze gekozen hebben. Na mijn tekst willen ze als bezinningslied het lievelingslied van François, dat hij altijd en overal meezong, laten spelen.

Het doet hen duidelijk goed om voluit te kunnen vertellen over hun vader. Af en toe wordt er zelfs gelachen wanneer er bepaalde anekdotes terug naar boven komen.

Anderhalf uur later, wanneer het gezelschap weg is, begin ik eraan: ik schrijf de afscheidstekst van François aan de hand van de gegevens die ik vergaard heb. Ze hadden me ook meegegeven dat één van de zonen en een kleindochter iets zelfgeschreven willen voorlezen.

Drie dagen later ontmoet ik de familie van François terug, maar nu in aula Chrysant van het crematorium van Wilrijk voor de afscheidsplichtigheid. Iedere keer weer merk ik hoe belangrijk en hoe intens dit moment beleefd wordt.

Na de plechtigheid neemt de familie toch nog even de tijd om me te bedanken voor de mooie tekst. "Het was alsof vader nog even terug bij ons was", zei één van de zonen me.

Lies Ver Braeken, moreel consulent PCMD Antwerpen